

BESLUT

2020-06-17

Ärendenr:

NV-02807-20

Samtliga länsstyrelser i mellersta
rovdjursförvaltningsområdet

Beslut om att överlämna möjligheten att fatta beslut om licensjakt på varg till länsstyrelserna

Beslut

Naturvårdsverket överläter möjligheten att fatta beslut om licensjakt på varg till samtliga län i mellersta rovdjursförvaltningsområdet. Beslutet gäller således länsstyrelsen i Dalarnas, Gävleborgs, Stockholms, Värmlands, Västmanlands, Västra Götalands, Uppsala samt Örebro län.

Detta beslut gäller från dagen för beslutet till och med den 28 februari 2021.

Villkor

1. När en länsstyrelse fattar beslut om licensjakt ska länsstyrelsen lägga in beslutet om licensjakt i Naturvårdsverkets databas för jaktbeslut¹ samma dag som beslutet fattats.
2. Länsstyrelsen ska snarast, om möjligt inom 24 timmar efter det att fällt djur besiktigats, registrera det fällda djuret i databasen Rovbase.
3. Länsstyrelsen ska inom 48 timmar efter licensjaktens avlysning rapportera in uppgifter om hur många djur som fällts i Naturvårdsverkets för ändamålet avsedda databas.
4. Då jakten ska ske under strängt kontrollerade former ska länsstyrelsen ange i sitt beslut på vilket sätt denna kontroll säkerställs.

¹ Databasen nås på <https://projektrom.miljodirektoratet.no/>

Vägledning

Licensjakt som beslutas med stöd av detta beslut bör följa den vägledning som finns i bilaga 1.

Bakgrund

Möjligheten att överlåta till länsstyrelserna att besluta om jakt infördes 2009 efter propositionen En ny rovdjursförvaltning². Överlåtelse av beslut om licensjakt medgavs då under vissa förutsättningar. Riksdagen beslutade 2013 om propositionen En hållbar rovdjurspolitik³. Där uttalas att överlåtelse till länsstyrelserna av möjligheten att besluta om licensjakt på stora rovdjur bör ske utan begränsning, även till län som saknar reproducerande stam av den aktuella arten.

”Då ett rovdjursförvaltningsområde har uppnått miniminivån för en art, bör möjligheten att besluta om licensjakt kunna överlåtas till samtliga länsstyrelser som ingår i förvaltningsområdet utan begränsning” (s. 48)

När Naturvårdsverket delegerar rätten att fatta beslut om licensjakt gör Naturvårdsverket en bedömning om populationen sammantaget ligger över miniminivån i förvaltningsområdet. Det innebär att ett län inom förvaltningsområdet kan ligga under sin miniminivå och ändå få beslutanderätten delegerad till sig. I förarbetena uttalas bl.a. följande

”Det är viktigt att det regionala ansvaret för förvaltningen av stora rovdjur samordnas på en högre nivå än länsnivå, bl.a. eftersom rovdjurens hemområden och revir inte sällan är länsöverskridande och därför att en sådan förvaltning ger en bättre helhetssyn. Om miniminivån uppnås på rovdjursförvaltningsområdesnivå, bör det ge en ökad möjlighet till adaptivitet i förvaltningen av stora rovdjur för de län som ingår i området. Det bör således räcka med att miniminivån uppnås på förvaltningsområdesnivå för att alla länsstyrelser inom området ska få ta ansvar för licensjakt. Delegation bör alltså även kunna ske till de län inom området som inte har nått sin miniminivå” (se prop. 2012/13:191 s 51 f.).

Förhandsavgörandet från EU-domstolen i Tapioladomen⁴ tydliggör att möjligheten att besluta om undantag enl. Art. 16.1 e är begränsade. Naturvårdsverket uppdaterar löpande sin vägledning och bifogar uppdaterad vägledning till detta beslut. Den beslutande myndigheten ska ta förhandsavgörandet i beaktande och göra en sammanvägd bedömning av förutsättningarna inför ett eventuellt beslut om licensjakt på varg.

² Prop. 2008/09:210

³ Prop. 2012/13:191, 2013/14: MJU7)

⁴ Må1C-674/17, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:62017CJ0674&qid=1584628223035&from=EN>

Om länsstyrelsen får delegation att besluta om licensjakt behöver de inför sina regionala beslut samverka och göra vissa nationella avvägningar.

Aktuella bestämmelser

Enligt 24 a § andra stycket jaktförordningen (1987:905) får Naturvårdsverket överlämna till länsstyrelsen att besluta om licensjakt på varg till länsstyrelserna i ett rovdjursförvaltningsområde med stöd av 23 d §, under förutsättning att antalet föryngringar för arten i rovdjursförvaltningsområdet överstiger de fastställda miniminivåerna enligt 5 § förordningen (2009:1263) om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn.

Det innebär att berörda länsstyrelser får besluta om licensjakt på varg i enlighet med 23 d § jaktförordningen om förutsättningarna i 23 c § jaktförordningen är uppfyllda.

Enligt 24 c § jaktförordningen ska Naturvårdsverket fortlöpande bedöma om länsstyrelsernas regionala beslut om licensjakt försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde, eller om möjligheten annars utnyttjas i för stor omfattning. Om Naturvårdsverket bedömer att så är fallet, får verket ändra eller återkalla ett sådant beslut.

Av 58 § andra stycket punkt 5 jaktförordningen framgår att Naturvårdsverkets beslut enligt 24 a § inte får överklagas.

Upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus

Enligt bestämmelserna i 23 c § jaktförordningen får licensjakt inte medges om det försvårar upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde.

Definitionen av gynnsam bevarandestatus är införd i 16 § förordningen (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken m.m.⁵ Referensvärdet för antal vargar som rapporterades till EU under 2019 var 300 individer. Referensvärde för antal är ett av flera kriterier för att bedöma om en art har gynnsam bevarandestatus. Andra kriterier vid bedömning av om en art har gynnsam bevarandestatus är till exempel populationens utbredningsområde och utveckling.

Fördelningen av miniminivåer för län och förvaltningsområden är en fördelning av det nationella referensvärdet för antal för arten. Miniminivåer för rovdjur i Sverige ska anges och fastställas i antal föryngringar. För att omvandla antal individer till antal föryngringar används en omräkningsfaktor 10 för varg. Således ska det minst finnas 30 föryngringar i landet för att vargpopulationen samlad ska kunna bedömas ha gynnsam bevarandestatus.

⁵ Förordning (1992:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken m.m.
https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-19981252-om-omradesskydd-enligt_sfs-1998-1252

Naturvårdsverket fastställde den 9 maj 2019 miniminivåer för varg⁶: Beslutet gäller till den 9 maj 2024, eller tills annat beslutas. Följande miniminivåer gäller på regional nivå

- Norra rovdjursförvaltningsområdet: 1 årlig föryngring
- Mellersta rovdjursförvaltningsområdet: 28,5 årliga föryngringar
- Södra rovdjursförvaltningsområdet: 0,5 årlig föryngring

Licensjakt i ett län ska inte riskera förvaltningsområdets miniminivå, även med hänsyn taget till behovet av skydds jakt under den aktuella tidsperioden. Det behöver alltid finnas en marginal till referensvärdet på 30 föryngringar.

Status för vargstammen i Sverige

Naturvårdsverket fastställde den 2 juni 2020 inventeringsresultatet för vintern 2019/20.⁷ Inventeringen visade att det fanns 36,5 vargföryngringar i Sverige. En vargföryngring motsvarar enligt gällande beräkningsmodeller 10 individer.⁸

Årets resultat visar på en ökning av antalet vargföryngringar jämfört vintern 2018/19 (då det fanns 30 föryngringar⁹ i Sverige) och vintern 2017/18 (då det fanns 30,5 föryngringar¹⁰ i Sverige).

Fördelningen av föryngringar mellan förvaltningsområden baserat på inventeringsresultatet för den senaste vintern är följande

- Norra rovdjursförvaltningsområdet: 1,2 föryngringar.
- Mellersta rovdjursförvaltningsområdet: 32,8 föryngringar.
- Södra rovdjursförvaltningsområdet: 2,5 föryngringar.

Därmed uppfylls de formella förutsättningarna för Naturvårdsverket att överlåta rätten att fatta beslut om licensjakt på varg till länsstyrelsen.

Populationsstorlek

Den årliga *potentiella tillväxten* i den skandinaviska populationen (Sverige och Norge) uppgår i medeltal till ca 14% för den senaste 5-årsperioden medan den för den svenska delpopulationen uppgår till ca 9%.¹¹ Den svenska delpopulationens tillväxt bedöms vara stabil.

Medelvärde för den beräknade bruttopopulationen den kommande hösten utan jakt är 389 (3 års medeltillväxt) respektive 378 (5 års medeltillväxt) individer.

⁶ NV-01525-18, se även <http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledningar/Vilt/Miniminivaer-rovdjursart-pa-regional-niva/>

⁷ Fastställelse av inventeringsresultat varg 2020. NV-04456-20

⁸ Utvärdering av omräkningsfaktor varg 2019, NV-07531-18

⁹ Inventering av varg vintern 2018-2019, Rapport, <http://hdl.handle.net/11250/2599641>

¹⁰ Inventering av varg vintern 2017-2018, Rapport, <http://hdl.handle.net/11250/2500013>

¹¹ Rapport SKANDULV. *Beräkningar av beskattnings av den skandinaviska vargpopulationen 2021*, sid 7. NV-04916-20

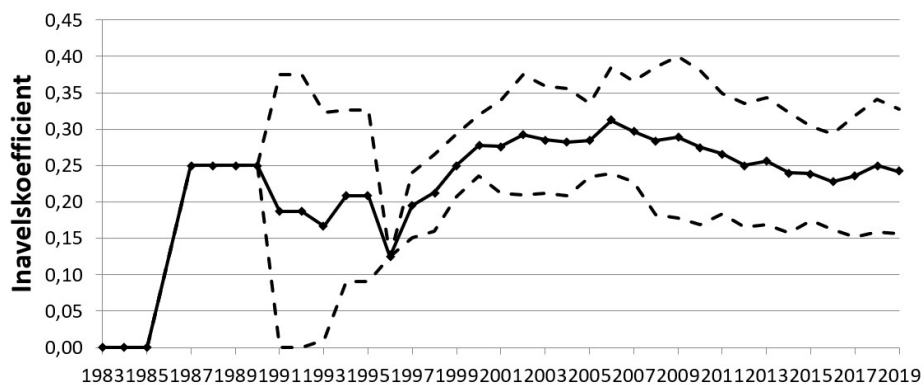
Figur 1. Utveckling av den svenska vargstammen 2003-2020¹².

SKANDULV bedömer att den illegala jakten kan ligga på 15-20% av den totala mortaliteten för populationen nationellt.

Genetisk variation

Den genetiska variationen i populationen är för närvarande stabil.

Inavelskoefficienten kan förväntas sjunka under de närmsta åren om de valpar till invandrade vargar som nu har etablerat revir förökar sig.

Figur 2. Den genomsnittliga inavelskoefficienten (inavelsgraden) i familjegrupper i Skandinavien för åren 1983-2019¹³. Streckade linjer anger inavelskoefficientens standardavvikelse, som är ett mått på variationen i inaveln inom år.

Naturlig utbredning

Utbredningen av vargstammen i Sverige ligger i huvudsak inom samma område som tidigare, det mellansvenska rovdjursförvaltningsområdet. I år fastställdes

¹² Data hämtat från Naturvårdsverkets årliga inventeringsrapporter mellan åren 2003-2020.

¹³ Inventering av varg vintern 2019-2020, Rapport, <https://brage.nina.no/nina-xmloi/handle/11250/2656078>

dock även föryngringar i norra samt södra rovdjursförvaltningsområdet. Under det senaste året har varg återigen reproducerat sig i Östergötland vilket är första gången på mer än hundra år.

En viss förskjutning av vargstammen västerut och österut har skett inom Sveriges gränser.

Naturvårdsverkets bedömning är att utbredningsområdet inte kommer att minska framgent, sett utifrån de senaste resultaten i inventeringsrapporten för 2020¹⁴.

Samlad bedömning

Naturvårdsverket har 2019 rapporterat till EU-kommissionen att vargen i Sverige har gynnsam bevarandestatus¹⁵¹⁶. Denna bedömning vidhålls i detta beslut.

Uppföljning av upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus

Naturvårdsverket ska enligt § 24 c jaktförordningen löpande bedöma om överlämnandet av möjligheten att besluta om skydds- och licensjakt till länsstyrelserna försvårar upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus hos den aktuella arten eller om möjligheten utnyttjas i för stor omfattning.

Under 2017-2020 såg fördelningen av döda vargar ut enligt tabell nedan.

	Antal fällda, licensjakt § 23 d	Anta fällda, skyddsjakt § 23 b	Antal fällda, enskilda initiativ § 28 JF	Antal fällda, Polis-myndighetens initiativ § 9 JL	Trafik	Naturlig samt annan dödsorsak	Totalt	Källa
2017	25	26	4	0	3	4	62	Rovbase 170101-171231
2018	15	10	1	0	1	10	37	Rovbase 180101-181231
2019	0	17	2	0	10	4	33	Rovbase 190101-191231
2020	0	7	1	0	4	1	13	Rovbase 200101-200604

Tabell 1. Kända dödsorsaker för varg 2017-2020. Endast halva året 2020 är inräknat, notera källhänvisningsdatum. Kolumnen för naturlig samt annan dödsorsak inkluderar inte illegal jakt, utan kan vara till exempel sjukdom, dödad av annat djur, olycka exempelvis drunkning, okänd anledning mm.

¹⁴ Inventering av varg vintern 2019-2020, Rapport, <https://brage.nina.no/nina-xmlui/handle/11250/2656078>

¹⁵ <http://www.naturvardsverket.se/upload/nyheter-och-press/nyhetsbrev/viltnytt/2018/Beslut-slutredovisning-gynnsam-bevarandestatus-varg.pdf>

¹⁶ <http://www.naturvardsverket.se/nyheter-och-pressmeddelanden/Nyhetsbrev/Viltnytt/Artiklar2018/Nr-3-2018/300-vargar/>

För att bedöma om Naturvårdsverkets delegering försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos arterna, har Naturvårdsverket sammanställt beslutade skydds- och licensjakter under de senaste fyra åren och ställt dessa i relation till populationernas storlek, rapporterade referensvärden för arterna, samt förväntad utveckling av populationerna. Utifrån detta kan vi se en trend för populationen. Trenden beskriver utvecklingen av populationen de senaste fyra åren om man studerar populationsutvecklingen.

Art	Referensvärde	Senaste inventering	Antal individer i populationen	Trend, populationsutveckling
Björn	1400	2017	2877 (95%CI = 2771–2980)	Stabil
Varg	300	2019/20	365 (95% CI = 289–474)	Stabil
Järv	600	2019	679 (95% CI = 565–891)	Ökande
Lodjur	870	2018/2019	1189 (95 % CI = 1001–1377)	Stabil

Tabell 2. Populationstrend för de stora rovdjuren i Sverige.

Under de år då vargstammen har legat nära referensvärdet och trenden för populationen varit nedåtgående har det i Sverige inte tillåtits någon licensjakt.

Sammantaget bedömer Naturvårdsverket att den skydds- och licensjakt som genomförts under de senaste fyra åren inte har försvårat upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus för vargpopulationen i Sverige.

Tidigare beslut

Naturvårdsverket har inte överlämnat möjligheten att besluta om licensjakt på varg till länsstyrelserna under de två senaste åren. Detta eftersom inventeringsresultaten visat att vargstammen legat på eller mycket nära referensvärdet för antal för gynnsam bevarandestatus. Möjligheten att fatta beslut om licensjakt på varg överläts senast 2017 till länsstyrelserna i mellersta rovdjursförvaltningsområdet (NV-04025-17). Överlåtelsen gällde för beslut om den licensjakt som bedrevs under 2018.

Skäl

Enligt 24 a § andra stycket jaktförordningen (1987:905) får Naturvårdsverket överlämna till länsstyrelsen att besluta om licensjakt på varg till länsstyrelserna i ett rovdjursförvaltningsområde med stöd av 23 d §, under förutsättning att antalet föryngringar för arten i rovdjursförvaltningsområdet överstiger de fastställda miniminivåerna enligt 5 § förordningen (2009:1263) om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn.

Av 24 c § andra stycket jaktförordningen följer att Naturvårdsverket fortlöpande ska bedöma om möjligheten att jaga rovdjur med stöd av beslut enligt 24 a § försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde, eller möjligheten annars utnyttjas i stor omfattning. Om Naturvårdsverket bedömer att så är fallet, får Naturvårdsverket ändra eller återkalla ett sådant beslut.

Naturvårdsverkets bedömning

Vargpopulationens status och upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus

1. Vargpopulationens beräknade årliga tillväxttakt i Sverige är ca 9 %¹⁷ och populationens trend är stabil. Naturvårdsverket bedömer att trenden för populationsutvecklingen kommer att vara fortsatt stabil eller ökande under de kommande åren förutsatt att villkoren för populationen inte förändras väsentligt.
2. Det senaste inventeringsresultatet visar att vargstammen ligger över det nationella referensvärdet för gynnsam bevarandestatus om 300 vargar i Sverige. Det senaste inventeringsresultatet visade på 365 vargar i Sverige och 450 vargar totalt för den skandinaviska populationen i Sverige och Norge.
3. Avkommor till genetiskt viktiga vargar har under 2020 återfunnits i två, möjligen tre revirmarkerande par. En invandrad varg i Norge har under 2019 flyttats till den s.k. Ulvezonen vid gränsen till Sverige. Naturvårdsverket bedömer att den genetiska statusen för vargstammen har möjlighet att förbättras om de genetiskt viktiga vargarna och dess avkommor förnygrar sig. Ökad tillsyn i områden för etablering bör ske.
4. Vargens utbredningsområde är stabilt. Naturvårdsverkets bedömning är att utbredningsområdet inte kommer att minska, sett utifrån de senaste resultaten i inventeringsrapporten för 2020.
5. Mot bakgrund att tillväxttakten och trenden för vargpopulationen i Sverige är stabil, stammen ligger över referensvärdet på 300 individer, populationen har ett stabilt utbredningsområde, samt den genetiska variationen har möjlighet att öka under kommande år vidhålls i detta beslut bedömningen om vargens gynnsamma bevarandestatus¹⁸ i Sverige som Naturvårdsverket 2019 rapporterade till EU-kommissionen¹⁹ i Artikel 17-rapporteringen.

Utrymme för jakt

1. Förhandsavgörandet från EU-domstolen i Tapioladomen²⁰ tydliggör att möjligheten att besluta om undantag enl. Art. 16.1 e är begränsade. Det

¹⁷ Rapport SKANDULV. *Beräkningar av beskattning av den skandinaviska vargpopulationen 2021*, sid 7. NV-04916-20
<https://www.slu.se/globalassets/ew/org/inst/ekol/forskning/projekt/skandulv/publikationer/rapporter/liberg-et-al-2020-berakningar-av-beskattning-av-den-skandinaviska-vargpopulationen-2021.pdf>

¹⁸ <http://www.naturvardsverket.se/upload/nyheter-och-press/nyhetsbrev/viltnytt/2018/Beslut-slutredovisning-gynnsam-bevarandestatus-varg.pdf>

¹⁹ <http://www.naturvardsverket.se/nyheter-och-pressmeddelanden/Nyhetsbrev/Viltnytt/Artiklar/2018/Nr-3-2018/300-vargar/>

²⁰ Må1C-674/17, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:62017CJ0674&qid=1584628223035&from=EN>

åligger den beslutande myndigheten att ta förhandsavgörandet i beaktande och göra en sammanvägd bedömning av förutsättningarna inför ett eventuellt beslut om licensjakt på varg.

2. Naturvårdsverket bedömer att den skydds- och licensjakt som genomförts under de senaste åren inte har försvårat upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus. När populationen har minskat har licensjakt inte använts som förvaltningsverktyg.
3. Naturvårdsverket bedömer att ett framtida uttag för skyddsjakt som hålls på liknande nivåer som tidigare inte försvårar upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus för vargen i Sverige.
4. Vid en beräkning av jaktuttag för eventuell licensjakt bör den illegala jakten tas med som en mortalitetsparameter, så som övrig dödlighet. Naturvårdsverkets bedömning är att den illegala jakten är en så pass omfattande faktor till vargars dödlighet att möjligt uttag vid skydds- och licensjakt påverkas.
5. Den illegala jakten räknas in i den beskattningsmodell som beställts inför bedömningen av kommande säsongens möjliga jaktuttag och som har legat till grund för bedömning av möjligheten att överlåta rätten att besluta om licensjakt till länsstyrelserna.
6. Motbakgrund av ovan, samt under förutsättningen att framtida uttag för skyddsjakt hålls på liknande nivåer som tidigare, gör Naturvårdsverket bedömningen att det finns ett visst utrymme för licensjakt under 2021 och att detta inte försvårar upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus för vargpopulationen i Sverige.

Överlåta möjligheten att besluta om licensjakt

1. Att överlåta möjligheten att besluta om licensjakt till länsstyrelserna är en förutsättning för att uppnå riksdagens målsättning om en regionaliserad av rovdjursförvaltning.
2. När ett rovdjursförvaltningsområde har uppnått miniminivån för en art bör överlåtelse av beslut om licensjakt kunna ske till samtliga länsstyrelser som ingår i förvaltningsområdet utan begränsning²¹.
3. Den senaste inventeringen visar att antalet vargföringringar i alla rovdjursförvaltningsområden överstiger de fastställda miniminivåerna²² för områdena. De formella förutsättningarna för att överlåta möjligheten att besluta om licensjakt till länsstyrelserna i alla rovdjursförvaltningsområden är därmed uppfyllda. Naturvårdsverket bedömer dock att den huvudsakliga utbredningen av vargstammen i Sverige fortfarande ligger i mellersta rovdjursförvaltningsområdet och att

²¹ Prop 2012/13:191 s 48.

²² NV-01525-18, se även <http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledning/Vilt/Miniminivaer-rovdjursart-pa-regional-niva/>

föryngringarna i norra och södra rovdjursförvaltningsområdena etablerats relativt nyligen. Ett av syftena med rovdjursförvaltningen är att rovdjuren ska kunna sprida sig enligt 1 § förordningen (2009:1263) om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn. Vid en sammantagen bedömning finns det därför skäl att inte delegeras licensjakt till länsstyrelserna norra och södra rovdjursförvaltningsområdena. Skydds jakt är fortsatt ett förvaltningsverktyg som kan användas där.

4. Mot bakgrund av detta beslutar Naturvårdsverket att överlåta möjligheten att besluta om licensjakt på varg till alla länsstyrelser i mellersta rovdjursförvaltningsområdet.
5. Länsstyrelsernas eventuella beslut om licensjakt med stöd av denna överlåtelse bör ske restriktivt och i enlighet med den vägledning som anges i detta beslut, samt dess bilagor. I enlighet med 4 § Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2014:24) får licensjakt inte bedrivas i revir med säkerställd etablering av genetiskt viktig varg.

Motivering rörande beslutets giltighetstid

Överlåtelsen av möjligheten att besluta om licensjakt på varg gäller till och med den 28 februari 2021 och avser därmed en jaktsäsong. Naturvårdsverket anser att det är lämpligt att utvärdera utfallet av den jakt som skett med stöd av denna överlåtelse jämfört nästkommande års inventeringsresultat för att därefter ta ställning till om möjligheten att besluta om licensjakt ska överlåtas till länsstyrelserna på nytt.

Motivering till villkor om länsstyrelsens återrapportering

För att Naturvårdsverket ska kunna följa upp att licensjakten på varg är lämplig med hänsyn till stammarnas storlek och sammansättning samt sker selektivt och under strängt kontrollerade förhållanden är detta beslut förenat med krav om återrapportering från länsstyrelserna. Länsstyrelsernas återrapportering till Naturvårdsverket är en förutsättning för en sådan uppföljning.

Motivering rörande provtagning

Naturvårdsverket vill betona vikten av att länsstyrelserna vid besiktning av djur som fälls med stöd av denna överlåtelse tar prover på det aktuella djuret på det sätt som Naturvårdsverket och Statens Veterinärmedicinska Anstalt anger i bilaga till detta beslut. Av länsstyrelsens beslut ska framgå hur det ska förfaras med kropp/delar av kropp från fällt djur samt vilken provtagning som ska genomföras på kroppen/kroppsdelarna. Som grund för ett sådant villkor kan 24 d § andra stycket jaktförordningen anges.

Övriga bestämmelser och information

Enligt 58 § jaktförordningen får detta beslut inte överklagas.

Definitionen av genetiskt viktig varg omfattar invandrad varg obesläktad med den skandinaviska populationen, samt dess avkomma i första led (F1).

Kraven på länsstyrelsens beslut om licensjakt i övrigt framgår av Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2014:24) för länsstyrelsens beslut om licensjakt efter varg.

I Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2002:18) om jakt och statens vilt framgår vilken ammunition som är godkänd vid jakt på varg.

Naturvårdsverket har i arbetet med att ta fram föreskrifter om vilt som tillfaller staten (NFS 2019:5), kunnat konstatera att vilt av arter som räknas upp 33 § jaktförordningen endast tillfaller staten om det dödas när det är fredat. Eftersom ett beslut om licensjakt med stöd av denna överlåtelse upphäver fredningsbestämmelserna, tillfaller fälld varg därmed inte staten med stöd av 33 § jaktförordningen. Istället tillfaller djuret jakträttshavaren enligt 10 § jaktlagen (1987:259).

Beslut om licensjakt och rapportering om fällda djur ska enligt villkor 3 och 4 i detta beslut läggas in i Naturvårdsverkets databas för jaktbeslut på webben. Databasen nås på <https://projektrom.miljodirektoratet.no/>. Inloggningsuppgifter fås av Naturvårdsverket.

Detta beslut har fattats av generaldirektören Björn Risinger. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit avdelningschefen Claes Svedlindh, föredragande, biträdande avdelningschefen Gunilla Ewing Skotnicka, enhetschefen Marcus Öhman, viltjuristen Andreas Ahlén, vilthandläggarna Sara Hommen och Jens Andersson.

Detta beslut har fattats elektroniskt och saknar därför namnunderskrifter.

Björn Risinger

Claes Svedlindh

Bilaga:

- 1 Naturvårdsverkets vägledning i samband med beslut om att överlåta möjligheten att fatta beslut om licensjakt på varg 2021 till länsstyrelserna
- 2 Vägledning om provtagning vid licensjakt på varg

Sändlista:
Samtliga länsstyrelser

För kännedom:
Sametinget
Viltskadecenter

SkandUlv
Miljödepartementet
Näringsdepartementet
Statens Jordbruksverk
Rådet för rovdjursfrågor
Polismyndigheten
Statens veterinärmedicinska anstalt
Naturhistoriska Riksmuseet
Direktoratet for Naturforvaltning, Norge
Jord- och Skogsbruksministeriet, Finland